

عنوان مقاله:

بررسی نقش مدیریت شهری در ساماندهی بافت های فرسوده (نمونه موردی: محله سنگ سیاه شیراز)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و دومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

زهرا حسینی بیلوئی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

توجه به بافت های قدیمی و خصوصاً فرسوده شهری، مسئله ای است که امروزه مدیران شهری ناگزیر به برخورد منطقی آن هستند. هم اکنون بخش های مدیریتی شهرهای ایران با مسئله ای به نام بافت های فرسوده و تاریخی شهر درگیر شده اند که با زندگی جدید شهری و مشخصات یک شهر مدرن ناسازگار و ناهماهنگ است. کالبد شناسی ساختاری و عملکردی این بافت ها نشان دهنده ی تجلی مشکلاتی نظیر تعارض با ساختار کلی شهر، تراکم و تمرکز جمعیت و فعالیت ها، افول اقتصادی، افول کیفیت های اجتماعی، شرایط نامطلوب زیست محیطی، دشواری های دسترسی و انحطاط کیفیت های فرهنگی و بصری بوده است. براین اساس یکی از ضرورت های مهم شهر و شهرنشینی عصر حاضر بهسازی و نوسازی این بافت های شهری است. موضوع بهسازی بافت های فرسوده شهرها در یکی دو دهه اخیر موردتوجه برنامه ریزان و مدیران شهری قرار گرفته و کم و بیش اقدام هایی هم در این زمینه انجام شده است ولی می توانادعا کرد که خارج از روح سود جویانه که در اکثریت طرح های بهسازی و نوسازی شهری حاکم بوده، اکثر آن ها بهسرانجام نرسیده و با مشکلات زیاد و توقف های طولانی روبه رو بوده اند. برای انسجام بخشی و نظام مند ساختن بافتهای شهر که به دلایلی چون عدم توجه لازم مدیریت شهری و یا رشد سریع شهر، در حال تخریب و فرسودگی است، مدیریت شهری می تواند با شناخت نیازها، تنگناها، توان ها و فرصت های احیای بافت فرسوده از طریق همکاری و توانمندسازی ساکنین به ایجاد محیطی شایسته برای سکونت ساکنین محلی اقدام نماید. احیای بافت های فرسوده میتواند ارزش کالبدی را ارتقاء داده و رغبت شهروندان به سکونت در آن افزایش دهد. از این رو تحقیق پیش رو با هدف بررسی نقش مدیریت شهری در ساماندهی بافت های فرسوده است که به صورت موردی به محله سنگ سیاه شیراز پرداخته شده است. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت و روش تحقیق توصیفی- تحلیلی است. جامعه آماری در این پژوهش شامل ساکنین بافت قدیم و فرسوده محله سنگ سیاه شیراز می باشند. طبق آخرین سرشماری سال 1395 جمعیت این محله حدود 4091 نفر گزارش شده و براساس فرمول کوکران تعداد نمونه به دست آمده 351 نفر است. نحوه ی توزیع پرسشنامه ها به صورت نمونه گیری تصادفی صورت گرفته و میزان پایایی پرسشنامه از ضریبالفای کرونباخ، (0.728) برآورد شده است که نشان از پایایی پرسشنامه دارد. بر اساس نتایج کلی ناشی از تحلیل پرسشنامه های ساکنین، تأمین زیرساخت های کالبدی بافت بیشترین تأثیر را در ساماندهی بافت فرسوده محله سنگسیاه داشته و شاخص های ایجاد مدیریت یکپارچه شهری، بهبود شرایط اجتماعی و بهبود شرایط اقتصادی بافت در رتبههای بعدی در زمینه ساماندهی بافت فرسوده محله سنگ سیاه می باشند. به عبارت دیگر هر چه میزان شاخص هایمدیریت شهری ارتقاء یابد، به همان نسبت بافت فرسوده در این محله ساماندهی بیشتری خواهد یافت.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، ساماندهی، بافت فرسوده، محله سنگ سیاه شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1115966>

